

[Hanne Reintoft.]

kriterier, når udvidelse af vor meget ringe børnehavkapacitet planlægges.

I landets særlig tyndt befolkede egne træder det pædagogiske behov særlig stærkt frem på grund af mangelen på jævnaldrende børn i nabolaget og socialt øget af den kendsgerning, at stadig flere kvinder også på landet tager beskæftigelse uden for hjemmet.

Børn fra disse egne møder ofte ved skolegangens begyndelse uden at være vænnet til kontakt og leg med jævnaldrende kammerater før skoletiden, hvilket kan være afgørende for deres sprogudvikling og hele sociale adfærd. En undersøgelse fra Thisted amt viser således, at af 83 1. klasse børn havde 22 ingen, 9 én, 9 to og 36 flere jævnaldrende kammerater, mens man ikke kunne få oplysninger om 7. I alt måtte man skønne, at 40 af de 83 børn savnede passende kontakt med jævnaldrende.

For skolevæsenets vedkommende har man jo taget konsekvensen med hensyn til transportproblemet (skolebusserne), og noget lignende måtte kunne etableres med hensyn til børnehavebørnene, hvis man oprettede de fornødne børnehaver.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Hanne Reintoft: Jeg har begrundet mit spørgsmål skriftligt, men vil godt tilføje, at den pligt, der påhviler kommunerne efter loven om børne- og ungdomsforsorg til at sørge for det tilstrækkelige antal børneinstitutioner, alt for ofte slet ikke opfyldes, og det giver til stadighed mange mennesker store vanskeligheder og bekymringer. Danmark er jo et land med en meget høj procent af de gifte kvinder ude på arbejdsmarkedet.

De kriterier, der lægges til grund for den mere eller mindre dårlige opfyldelse af denne forpligtelse, er imidlertid næsten altid af social karakter, uanset at det stadig dokumenteres, at det pædagogiske behov for velindrettede børneinstitutioner med tilstrækkeligt uddannet personale er lige så vigtigt at få opfyldt som det sociale behov. Dette gælder som nævnt ikke mindst i de tyndt befolkede områder, bl. a. i Jylland; det er meget usundt for børnene ikke i tide at have jævnaldrende kammerater og de rigtige pædagogiske beskæftigelsesmuligheder.

Siden jeg rejste spørgsmålet, har jeg fået talrige bekræftelser på, at det er et problem, der trænger sig på, og som må løses, og jeg håber derfor på et ikke alene positivt, men også konstruktivt svar fra ministeren.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det er formentlig en kendt sag, at det de fleste steder i landet kniber med at fremskaffe det antal daginstitutionspladser, som der er et både socialt og pædagogisk behov for.

I anledning af fru Hanne Reintofts spørgsmål har jeg bedt om en redegørelse fra direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, og det fremgår heraf, at der i dag er børnehavempladser til i alt ca. 16 pct. af børnene i alderen fra 3 til 6 år, og selv om vi ikke kan sige noget nøjagtigt om, hvor stort behovet er, må vi i hvert fald indrømme, at der nok er behov for en højere dækningsprocent.

Men jeg vil dog i denne forbindelse gerne pege på, at der har været en betragtelig udvikling på dette område; stigningen i antallet af pladser har i de sidste 10 år været på op imod 80 pct., og den største del af udviklingen er sket siden foråret 1967, da børnehavebyggeriet blev frigivet.

Men det er rigtigt, at der er store forskelle med hensyn til dækningen i de forskellige landsdele. Det er også rigtigt, at de tyndt befolkede områder har en væsentlig ringere dækning end andre dele af landet og også har haft en forholdsmæssig mindre andel i den forbedring af kapaciteten, der, som jeg nævnte, er sket i de sidste år.

Når de tyndt befolkede områder nok er blevet noget forfordelt i denne henseende, skyldes det vel også, at det i disse egne er vanskeligt at etablere børnehaver med det fornødne antal børn inden for en rimelig afstand. Det gør sig vel også gældende — nu nævner man specielt Nordjylland — at erhvervslivets udbygning og dermed efterspørgslen efter bl. a. kvindelig arbejdskraft ikke her har svaret til udviklingen i resten af landet. Jeg skal ikke benægte, at der kan være et vekselvirkningsforhold til stede her, men som det er i øjeblikket, har det rent sociale behov måske ikke været så stort som andre steder, og det har måske også skortet på forståelsen af børnehavernes pædagogiske betydning.

Når der så spørges, om jeg vil overveje